

راهی ساده
برای
لمسِ خداوند

ویتس لی

LIVING STREAM MINISTRY
Anaheim, California • www.lsm.org

© 2017 Living Stream Ministry

با حفظ تمام حقوق، این مجموعه کار می‌تواند بطور رایگان چاپ و پخش شود ولی باید تمامی آن، من جمله این صفحه حق چاپ، بطور کامل چاپ شوند و نباید به هیچ وجهی تغییر داده شوند. Living Stream Ministry باید در هر تجدید چاپ بعنوان تنها دارنده حق چاپ ذکر گردد.

چاپ اول، ژانویه ۲۰۱۷

ترجمه از زبان انگلیسی

عنوان اصلی: *A Simple Way to Touch the Lord*

© 1991 Living Stream Ministry

(Farsi translation)

ISBN 978-0-7363-4225-4

پخش در آلمان:

Lebensstrom e.V.

Graefestr. 71

10967 Berlin

Internet: www.lebensstrom.de

انتشار توسط:

Living Stream Ministry

2431 W. La Palma Ave., Anaheim, CA 92801 U.S.A.

P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

چاپ در انگلستان

17 18 19 20 / 7 6 5 4 3 2 1

راهی ساده برای لمسِ خداوند

پولس رسول در رساله‌هایش، هدف و مقصود نهایی قدم مسیحی را به وضوح و با تأکید روشن می‌سازد: «شناخت او» (فیلیپیان ۳: ۱۰)؛ «برای من زیستن مسیح است» (فیلیپیان ۱: ۲۱)؛ «مسیح زندگی ما» (کولسیان ۳: ۴). به وسیله این آیه‌ها می‌توانیم ببینیم که حقیقت و نقطهٔ مرکزی در زندگی مسیحی بسادگی، خودِ مسیح است.

تمامی مسیحیان با رحمت خداوند باید به جایی برسند که دیگر فقط در مطالعه دربارهٔ مسیح، یا انجام کاری برای مسیح، و یا حتی خدمت به مسیح نباشند، بلکه در واقعیت لمس و تجربهٔ او به نحوی زنده، در زندگی روزمره به سر برند. رومیان ۵: ۱۰ شهادت می‌دهد، «زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم به وساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس خیلی بیشتر بعد از صلح یافتن به وساطت حیات او نجات خواهیم یافت.» این «خیلی بیشتر» باید مسیح بیشر باشد. اولین تجربهٔ نجات هر مسیحی حقیقتاً فوق‌العاده است. اکنون او کسی است که از خدا متولد شده، لیکن «خیلی بیشتر»

توسط حیات مسیح نجات خواهد یافت. هر کسی که مسیح را نجات دهندۀ خود می‌داند می‌تواند و باید به این تجربه «خیلی بیشتر» آورده شود، که همان وارد شدن به کمال و حقیقت حیاتی تماماً متمرکز بر مسیح - توسط لحظه به لحظه تجربه نمودن، لمس کردن، و مسرت بردن از وجود او است.

انجام رستگاری

امروز خداوند، خود را در دسترس همهٔ مسیحیان قرار داده تا آنان بتوانند از طریقی کامل و زنده با او در تماس بوده، و او را تجربه نمایند. کلام خدا برای ما آشکار کرده که در ابتدا، عیسی مسیح خدا بود (یوحنا ۱: ۱). سپس روزی همین خدا انسانی گردید تا روی زمین ساکن شود (یوحنا ۱: ۱۴) و رستگاری [فدیه] و نجات را برای همه حاصل نماید. او به عنوان برۀ خدا در میان ما بود تا توسط ایثار خون خود، برای ما ممکن باشد تا از رستگاری بهره‌مند گشته و با خدا صلح داده شویم (افسیسیان ۱: ۷). این حقیقتاً باشکوه است! مسیح انسان شد، بر روی زمین سی و سه سال و نیم زندگی کرد و رستگاری را برای همه به انجام رسانید. لیکن اگر او به همین اکتفا کرده بود، کار او در همین جا متوقف شده، و همین خلاصۀ نهایی تجربیات مسیحی ما می‌شد. در آن صورت همه می‌توانستند از بخشش گناهان لذت ببرند، ولی هیچ‌کس نمی‌توانست

توسط حیات او نجات یابد. هیچ‌کس قادر نبود هر روز او را از طریقی عملی لمس و تجربه نماید. پس مسیح چه کرد تا همهٔ مسیحیان بتوانند وارد این تجربهٔ «خیلی بیشتر» شوند؟ آیا او فقط مصلوب و سپس دفن شد؟ آیا پایان کار این بود؟ باید او را ستایش کنیم که «خیلی بیشتر» از این است.

روح حیات بخش

زمانی کوتاه قبل از مصلوب شدن، عیسی به حواریون خود گفت که: او بین آنها بوده، ولی قصد دارد تا در درون آنها باشد (یوحنا ۱۴: ۱۶-۲۰). این چگونه می‌توانست انجام پذیرد؟ اگر عیسی فقط مُرده، دفن شده، و آن پایان کار بود، او هرگز نمی‌توانست به درون حواریون خود وارد شود، و همچنین نمی‌توانست امروز درون مردم خود وارد گردد. ولی خداوند را ستایش می‌کنیم که سه روز بعد از دفن شدنش، او بندهای مرگ را از هم گسست، و از مرگ برخاست. پس اجازه دهید این سؤال را مطرح کنیم: امروز او در چه فرمی است؟ او روح است! «آدم آخر روح حیات بخش شد» (اول قرن‌تیان ۱۵: ۴۵ب).

عیسی به حواریون خود گفته بود که به درون آنها وارد خواهد شد، از این رو، مدتی کوتاه پس از رستاخیزش، او در مقابل آنان در اطاقی که درهای آن بسته بود ظاهر شد. اگر او روح نبود هرگز نمی‌توانست این کار را انجام

دهد. در آنجا، «او به درون ایشان دمید و به آنها گفت: روح القدس را دریافت کنید» (یوحنا ۲۰: ۲۲). در آن لحظه عیسی که در بین آنها و خارج از آنها بود، به درون ایشان وارد شد. اگر مسیح روح نمی‌بود، هرگز نمی‌توانست به درون حواریونش وارد شود. «خداوند روح است» (دوم قرنتیان ۳: ۱۷)، و همهٔ آنانی که با او صلح داده شده‌اند دارای این روح حیات بخش هستند که در درون آنها مسکن کرده تا تأمین فراوان و همهٔ آنچه مورد نیاز ایشان است، باشد. از آنجا که مسیح روح گشته و به درون هر مسیحی وارد شده، او اکنون به فراوانی در دسترس آنان قرار دارد و برای مسیحیان تماس، تجربه، و حتی مسرت بردن از او آسان است. «خیلی بیشتر در حیات او نجات خواهیم یافت.»

صدا زدن خداوند

همهٔ اینها واقعاً شگفت‌انگیز و عجیب است که مسیح انسان شد، رستگاری را برای ما به انجام رسانید، روح گردید، و اکنون به درون ما وارد شده و زندگی و همه چیز ماست. ولی سؤالی که حالا باید مطرح کنیم این است: چگونه ما می‌توانیم مسیح را بطور عملی بعنوان همان حیات خویش، لحظه به لحظه، لمس و تجربه کنیم؟ خداوند راهی بسیار ساده به ما عطا کرده است. تنها کاری که باید انجام دهیم این است که نام او را بخوانیم، آنگاه

او را که منبع روح حیات بخش است لمس خواهیم کرد. در رومیان ۱۰: ۱۲ب-۱۳ کلام مقدس می‌گوید: «زیرا که همان خداوند، خداوند همه است و دولت‌مند است برای همه که نام او را می‌خوانند. زیرا هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت.» ممکن است ما در گذشته چنین تصور می‌کرده‌ایم که این آیه‌ها مربوط به تجارب اولیه نجات است؛ ولیکن، هر مسیحی روزانه محتاج به نجات از گناه، نفس، ضعف‌های انسانی و دیگر چیزهای منفی است. همچنین از جنبه مثبت آن، او محتاج منبعی غنی از غذای روح و کسب توانایی و قوت از خداوند است، تا بتواند در همه چیز در مسیح رشد کند. راه ساده ورود و درک همه اینها، خواندن نام خداوند عیسی است. او برای همه آنانی که نام او را می‌خوانند غنی و دولت‌مند است. در دوم تیموتائوس ۲: ۲۲ می‌بینیم که پولس، تیموتائوس را تشویق می‌کند تا با آنانی که از قلبی خالص خداوند را می‌خوانند زندگانی مسیحی داشته باشد.

خواست خدا چنین است که تجربه ایمانداران در مسیح واقعی بوده و شهادت برای کسانی باشد که در این دنیا زندگی می‌کنند. شهادت مسیحیان اولیه چه بود؟ شهادت ایشان این بود: آنها مردمی بودند که نام خداوند را می‌خواندند. در کتاب اعمال ۹: ۱۴ به ما نشان داده شده که پولس قبل از تبدیل خود، آنانی را که نام خداوند را می‌خواندند آزار می‌داد. او از طرف رئیس کاهنین

اختیار تام داشت تا همهٔ آنانی را که نام او [خداوند عیسی] را می‌خواندند دستگیر کند. اول قرن‌تین ۱: ۲ با نشان دادن آن که مسیحیان اولیه کسانی بودند که در همه جا نام خداوند را می‌خواندند، این موضوع را برای ما تایید می‌کند.

بسیاری از مسیحیان امروز این تمرین را شروع کرده‌اند، و هر روز، هر ساعت، و هر دقیقه خداوند را بسادگی و از طریقی عملی می‌خوانند. آنها با شادی دریافته‌اند که خداوند تنها چیزی است که آنها نیاز دارند و در هر زمان و موقعیتی تنها با خواندن نام او از عمق وجودشان، می‌توانند او را لمس کرده و با او مشارکت کنند. خواندن نام خداوند نباید عملی بیرون از ما باشد و نه مانند خواندن آن مسیحی که در آسمان‌ها ساکن است، بلکه خواندن آن مسیحی که روح قدوس است و در درون روح ما مسکن دارد (دوم تیموتائوس ۴: ۲۲). ما با خواندن او از عمق وجودمان، جریان یافتن و مشارکت مسیح را در درون خود حس خواهیم کرد.

پرستش حقیقی

«لیکن ساعتی می‌آید، بلکه الان است که در آن پرستندگان حقیقی، پدر را به [در] روح و راستی پرستش خواهند کرد، زیرا که پدر مثل این پرستندگان خود را طالب است. خدا روح است و هر که او را پرستش کند،

می‌باید به [در] روح و راستی بپرستد» (یوحنا ۴: ۲۳-۲۴). برای هر مسیحی منظور از انجام این پرستش حقیقی، مشارکتی دائمی و حیات بخش است. در این آیه‌ها، منظور از پرستش حقیقی، شرکت در حفظ قوانین، مراسم، و فرم و مقررات بخصوصی نیست، بلکه همان خواندن نام خداوند از عمق وجود و تماس و مشارکت با عیسی مسیح است که حقیقت و واقعیت است. خواسته پدر برای ما این است که بتوانیم از شرکت در لمس و پرستش پسر او تمام روز و هر روز شاد باشیم. چه در سر کار یا در کلاس درس، یا در حال رانندگی، یا صحبت با دوستان، و چه در گردهمایی با مسیحیان، این خواست اوست که ما در تماس و مشارکت با خداوند خود باشیم.

باز هم باید خداوند را ستایش و شکر کنیم که نه تنها به ما گفته است که می‌باید او را بخوانیم، و او را در روح و راستی پرستش کنیم، بلکه همچنین به ما راهی ساده و عملی برای لمس او در این پرستش واقعی نشان داده است. کتاب مقدس به ما نمونه‌های روشنی برای لمس و تجربه کردن خداوند بطور ساده با خواندن نام او نشان می‌دهد. در متی ۸: ۲ می‌خوانیم، «که ناگاه ابرصی [جذامی] آمد و او را پرستش نموده، گفت: خداوندا...» سپس در متی ۱۵: ۲۵ می‌خوانیم، «پس آن زن آمد و او را پرستش کرده، گفت: خداوندا...»

این آیه‌ها نشان می‌دهد که ما در همه جا، در همه

وقت، و در همه حال، می‌توانیم در پرستش واقعی شرکت کنیم. در هر موقعیتی که باشیم بسادگی با دعای «اوه خداوند، اوه خداوند»، می‌توانیم او را پرستش کنیم. بسیاری از مسیحیان کشف کرده‌اند که تنفس خواندن نام او، «اوه خداوند»، در مواقع وسوسه یا ناراحتی، و یا «دوری از خدا»، آنها را به سوی لمس واقعی و مشارکت با خداوند، و رهایی کامل از نفس، گناه، و دنیا می‌آورد. وقتی ما این چنین از عمق وجودمان خداوند را می‌خوانیم، در اعماق وجود خود، او را حس می‌کنیم، و حیات او در ما جریان یافته و به حرکت در می‌آید. در مزامیر می‌یابیم که سراینده به درگاه خداوند دعا کرده و بیش از صد و هشتاد بار می‌خواند، «خداوندا». در جایی سراینده می‌گوید: «به تمامی دل فریاد برآوردم، خداوندا مرا بشنو» (مزامیر ۱۱۹: ۱۴۵). در جایی دیگر می‌گوید: «آنگاه نام خداوند را خواندم، خداوندا...» (مزامیر ۱۱۶: ۴). حقیقتاً خواندن نام خداوند امری جزئی نیست، ولی ساده و عملی است. هر روز، هر ساعت، و هر دقیقه، از این طریق و بسادگی می‌توانیم مسیح را برای شادی و ارضای درونی لمس و تجربه کنیم.

کتاب مقدس مثال دیگری را برای پرستش حقیقی در مکاشفه ۱۹: ۴ به ما نشان می‌دهد: «و آن بیست و چهار پیر و چهار حیوان به روی در افتاده و خدا را که بر تخت نشسته است سجده [پرستش] نموده و گفتند: آمین،

هللویاه!» دوم قرن‌تیاں ۱: ۲۰ می‌گوید: «زیرا چندانکه وعده‌های خدا است، همه در او بلی و از این جهت در او آمین است تا خدا از ما تمجید یابد.» و در مکاشفه ۳: ۱۴ چنین می‌یابیم که «آمین» نامی دیگر برای مسیح است. وقتی از عمق وجودمان می‌گوییم آمین، حس می‌کنیم که مسیح را لمس کرده‌ایم همان‌گونه که می‌خوانیم «خداوندا، خداوندا،» زیرا آمین نیز مانند خداوند، نام اوست. سپس در اول تواریخ ۱۶: ۳۶ می‌بینیم که گفتن «آمین»، ستایش واقعی خداوند است: «یهوه خدای اسرائیل متبارک باد. از ازل تا ابدالابد. و تمامی قوم آمین گفتند، و خداوند را تسبیح خواندند.» برای ما خواندن «آمین» از عمق وجودمان، خواندن خداوند و لمس اوست.

هللویاه به معنای «ستایش تو را خداوندا» یعنی «ستایش تو را یهوه» است، و بارها و بارها سرایندهٔ مزامیر، هللویاه را برای ستایش و پرستش خدا استفاده کرده است. پنج مزمور آخر در مزامیر، با این کلمهٔ آسمانی پرستش آغاز و پایان می‌یابد. این کلمه همچنین برای پرستش خدا در مکاشفه ۱۹: ۱، ۳، ۴، ۶ تقدیم گشته است. امروز هم چنین است و ما می‌توانیم از همین طریق ساده با خداوندمان مشارکت داشته و او را پرستش کنیم. تمام طول روز می‌توانیم از عمق وجود فریاد برآوریم «خداوندا! آمین! هللویاه!»

بطور خلاصه، عیسی مسیح پسر خدا، به این زمین آمد،

زندگی یک انسان را داشت، و برای گناهان ما به صلیب کشیده شد، دفن شد، دوباره برخاست، و روح حیات بخش گردید. وقتی ما به او ایمان آوردیم، او بعنوان روح در درون روح ما، یعنی به عمیق‌ترین قسمت وجود ما، آمد تا حیات و همه چیز ما باشد. امروز او بعنوان روح، همچون هوا، این چنین تازه، نزدیک و در دسترس ماست. با خواندن «خداوندا!» یا «آمین!» یا «هللویاه!» او را چون دَمی حیات بخش که ما را با تمامی ثروت‌های خود تأمین می‌کند، به درون خویش می‌کشیم. ما امروز نیاز داریم با این چند کلمه، خدا را دعا و ستایش کنیم. فقط از اعماق درون خود دَمی برکشیده بگویید، «خداوندا»، «آمین»، «هللویاه»، و بدین‌گونه خواهید توانست که طعم شیرین و واقعی خودِ مسیح را بچشید و به تدریج بیشتر و بیشتر تشخیص خواهید داد که حیات او واقعاً حیاتِ نجات بخش است. امروز بسیاری از مسیحیان دریافته‌اند که با لحظه به لحظه خواندن او «خداوندا! آمین! هلولیاه!» می‌توانند او را شناخته، تحت قدرت رستاخیز او درآمده، نجات فوری او را تجربه کرده، و در یگانگی با او راه روند.